

prima instanță: C. Ursachi

instanța de apel: L. Popova, A. Gavrilița, Vl. Brașoveanu

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Petrașco Victor împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29 ianuarie 2016,

c o n s t a ț ă :

La 10 noiembrie 2015, Petrașco Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că în procedura judecătorului Judecătoriei Botanica, Ecaterina Silvestru, se examinează cauza civilă (dosarul nr. 12 – 2 – 8218- 04102012) la cererea de chemare în judecată a lui Victor Petrașco împotriva SC „Oligel Prod” SRL și Igor Seleznirov cu privire la rezilierea contractelor și încasarea sumei.

Susține că litigiul respectiv se examinează de mai bine de 3 ani, iar modul în care aceste se derulează demonstrează în mod vădit manifestarea intenției de tergiversare, întrucât pricinile civile se judecă în prima instanță în termen rezonabil. În justificarea poziției sale, reclamantul s-a referit la principalele criterii de definire a termenului rezonabil, cum ar fi: complexitatea cauzei, comportamentul părților și miza (interesul) reclamantului.

În partea ce ține de prejudiciul moral, reclamantul a precizat că prin încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile i-au fost cauzate suferințe morale cauzate de starea de stres și neliniște.

Solicită reclamantul Petrașco Victor, constatarea faptului încălcării termenului rezonabil de examinare a cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Petrașco Victor împotriva SC „Oligel Prod” SRL și Igor Seleznirov cu privire la rezilierea contractelor și încasarea sumei, aflat în procedura judecătorului Judecătoria Botonica, Ecaterina Silvestru; încasarea prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei, cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei civile și a cheltuielilor de acordare a asistenței juridice în sumă de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 29 ianuarie 2016 acțiunea a fost admisă, fiind constatat violarea dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil, stabilit la art. 6 al CEDO și încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova prejudiciul moral în valoare de 1 000 lei. În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse, ca neîntemeiate. (f. d. 102, 106 – 112)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției și menținută hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 29 ianuarie 2016. (f. d. 136 - 140)

La 07 iulie 2016, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, solicitând casarea integrală a deciziei contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției la 07 iulie 2016 este depus în termen, deoarece recurentul a recepționat decizia contestată la 10 mai 2016. (f. d. 147)

În motivarea recursului Ministerul Justiției și-a manifestat dezacordul cu actul de dispoziție a Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, considerându-l neîntemeiat și pasibil de casare. Astfel, a precizat că instanța de apel a apreciat

arbitrar poziția participanților la proces și nu a luat în considerație argumentul cu privire a nedepunerea de către intimatul Petrașco Victor a cererii de urgentare a examinării pricinii potrivit art. 192 din Codul de procedură civilă. Consideră că în speță nu există careva motive de tergiversare a examinării cauzei civile, or, însăși respectarea întocmai a procedurii din partea instanțelor de judecată naționale, cu asigurarea respectării drepturilor participanților la proces, nu poate fi privită în calitate de tergiversarea a examinării cauzei.

La fel, recurentul susține că intimatul nu a prezentat probe veridice, pertinente și concludente, care să confirme expres cauzarea unui anumit stres sau frustrare.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 15 august 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Petrașco Victor cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 151)

Până la data examinării pricinii, Petrașco Victor nu a depus referință, prin care să-și expună opinia cu referire la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul Ministerul Justiției în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „ ... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ministerul Justiției se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală